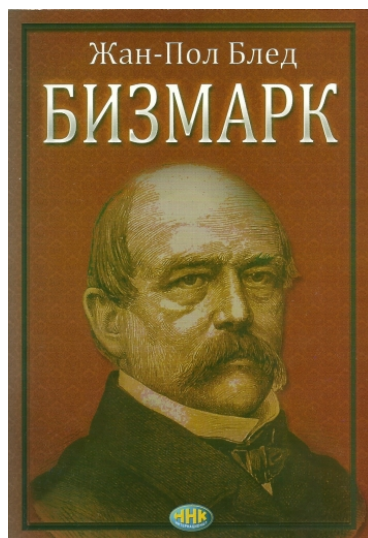

(Приказ књиге *Бизмарк* Жан-Пола Бледа, ННК „Интернационал”, Београд 2011, превод с француског Соња Бата, стр. 336)

Ото фон Бизмарк (1815-1898), први канцелар Немачког царства, оставио је дубок траг у европској историји 19. века. Једна је од најважнијих личности немачке историје и један од најпознатијих представника реалполитике. Контрoверзан као политичка фигура, Бизмарк је за противнике увек био реакционар најгоре врсте и доследни припадник пруског јункерства. О њему је написано више књига. Француски историчар Жан-Пол Блед враћа се Бизмарку, дајући слојевиту биографију, засновану на уравнотеженом приступу и проткану зналачким оценама. У њој су изложене политичке прилике и економске околности (Zollverein) немачког уједињења, као и Бизмаркова улога у стварању и даљем функционисању Немачког царства.

За Бледа је Бизмарк доминантна појава 19. века, чија се сенка надвија и над наредним столећем. Историја га памти као оца немачког уједињења и оснивача Другог рајха, проглашеног 18. јануара 1871. у Версају. Његова политика и личност, сматра Блед, носе на себи „црту амбивалентности“ (8). Рођен је 1. априла 1815. у Шенхаузену, централном делу покрајине Бранденбург. По очевој линији припадао је официрској традицији, а по мајчиној „културној буржоазији“ (18). Бизмаркови нису били у водећим аристократским круговима Пруске. Током школовања Бизмарк је просечан и ни по чему се не издваја. Студирао је право у Гетингену и Берлину, на начин који није могао служити за узор. Није одсуствовао једино са предавања историчара Арнолда Херена, од кога се учио

прагматичној историји и везама политике и економског тржишта.

Блед наводи да Бизмарк перфектно говори француски, да је заљубљеник у Шекспирово дело и Бајронову поезију. После завршетка студија, намеравао је да гради дипломатску каријеру, али испрва ради у судској администрацији. Висок је скоро два метра и склон честим сентименталним везама. Након мајчине и очеве смрти, финансијски стабилизује породична имања, водећи у исто време луксузан живот типичан за тадашње племићке велепоседнике. Блед истиче да је млади Бизмарк депресивна личност, склона пићу и повременим путовањима у иностранство. Мориц фон Блакенбург и Марија фон Таден уводе га у пијетистички круг, а Маријина смрт 1846. сасвим га „преобраћа“ у пијетизам. Жени се њеном пријатељицом Јоханом Путкамер, поред које „проналази мир који му је био потребан“ (29).

[Бизмарково одушевљење Бајроновом поезијом помиње и Курт Керстен, један од његових најжешћих критичара. Чезњу младог Бизмарка за Бајроновим мрачним јунацима Керстен тумачи следећим речима: „То га штимунг пропадања једне нагрисане класе обузима и не напушта“. [\[1\]](#)]

Било је то и доба његових политичких почетака. Бизмарк учествује у раду уједињеног Ландтага, који се неће дуго одржати. Његови чврсти ставови и ораторски таленат одмах су запажени. Поставља се као бранилац круне, насупрот већини, која захтева примат уставног принципа. Захваљујући својим говорима, изашао је из анонимности. Приметио га је и краљ Фридрих Вилхелм IV, с којим ће се убрзо видети у Венецији.

Бизмарк је велики противник револуције која се 1848. из Француске прелила у немачке земље. Револуционари су за њега *убице*. Занима га

Бизмарк - отац немачког уједињена

Пише: Добрица Гајић
недеља, 01 јул 2012 12:12

Бизмарк - отац немачког уједињена

Пише: Добрица Гајић
недеља, 01 јул 2012 12:12

